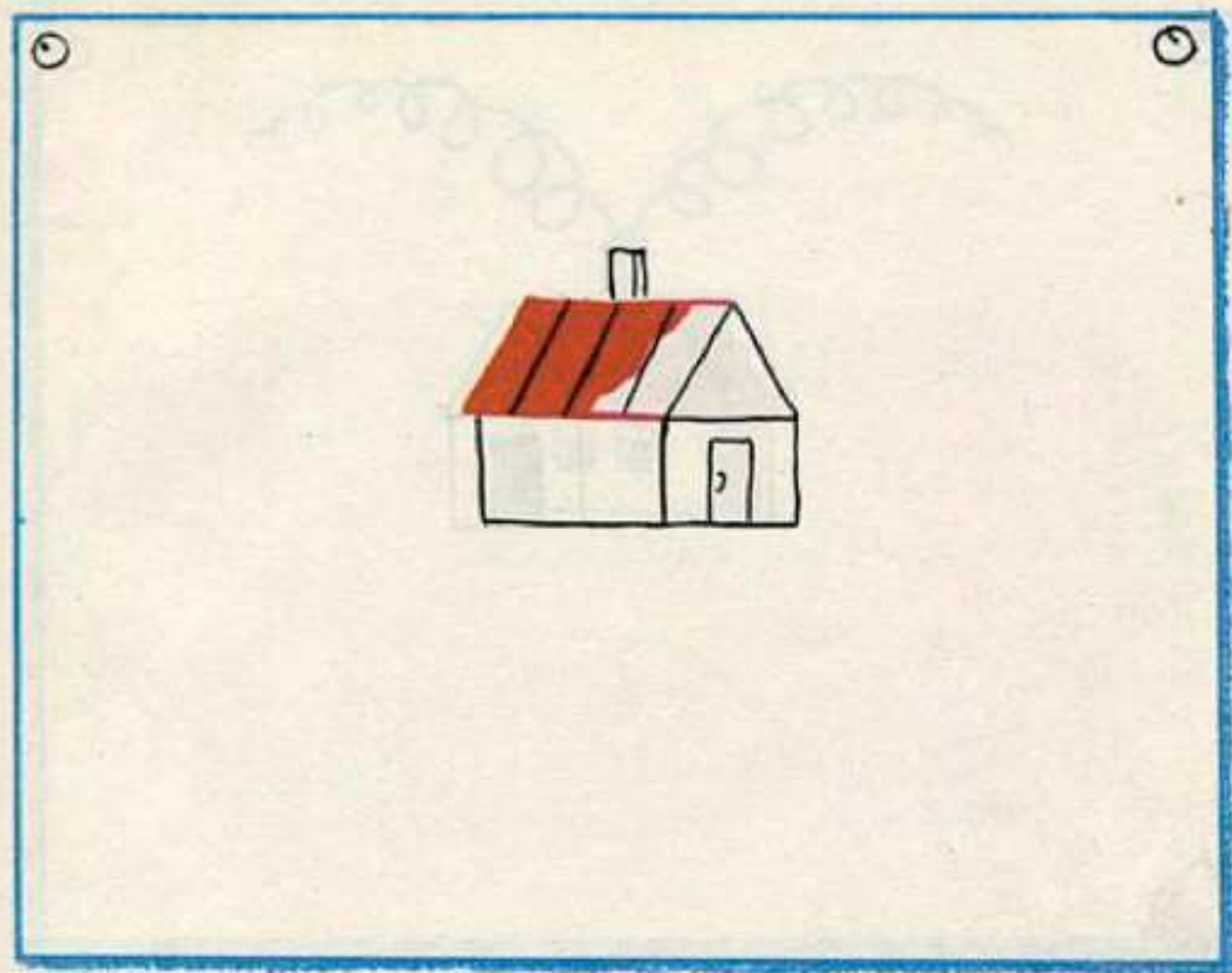

וו. סוטייב

החתול המפונק

"מה את עושה?" שאל
הסקרן.
"אני מציירת בית בשבילך"
אמרה רונה "ראה, הנה גג
ועליו ארובה, והנה דלת.."

רונה ישבה לשולחן וציירה.
בא אליה חתול שלה והסתכל.

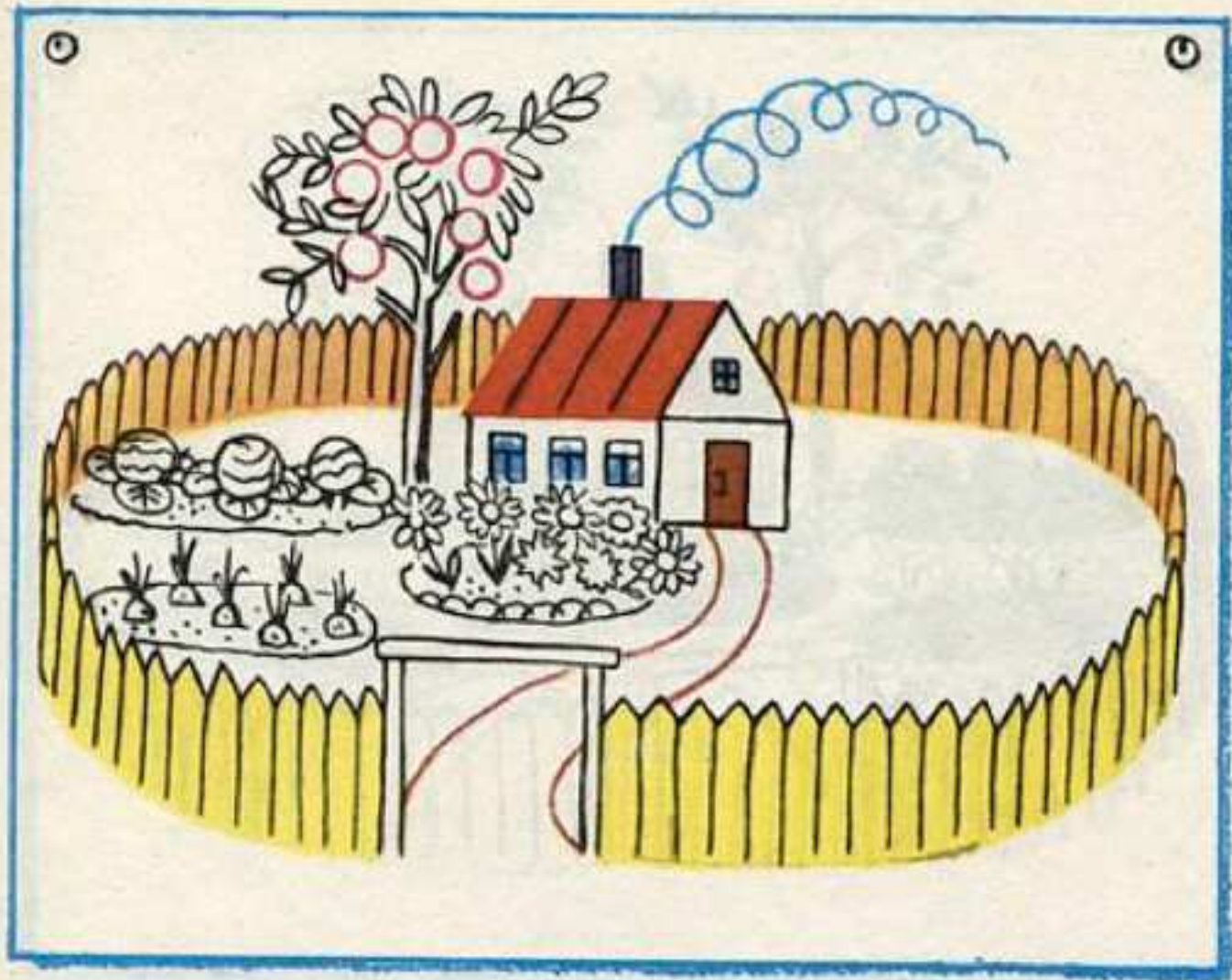

"הנה לך חלונות. אחד, שניים,
שלושה, ארבעה.." אמרה רונה
וציירה ארבעה חלונות.
"ואיפה אטייל?"

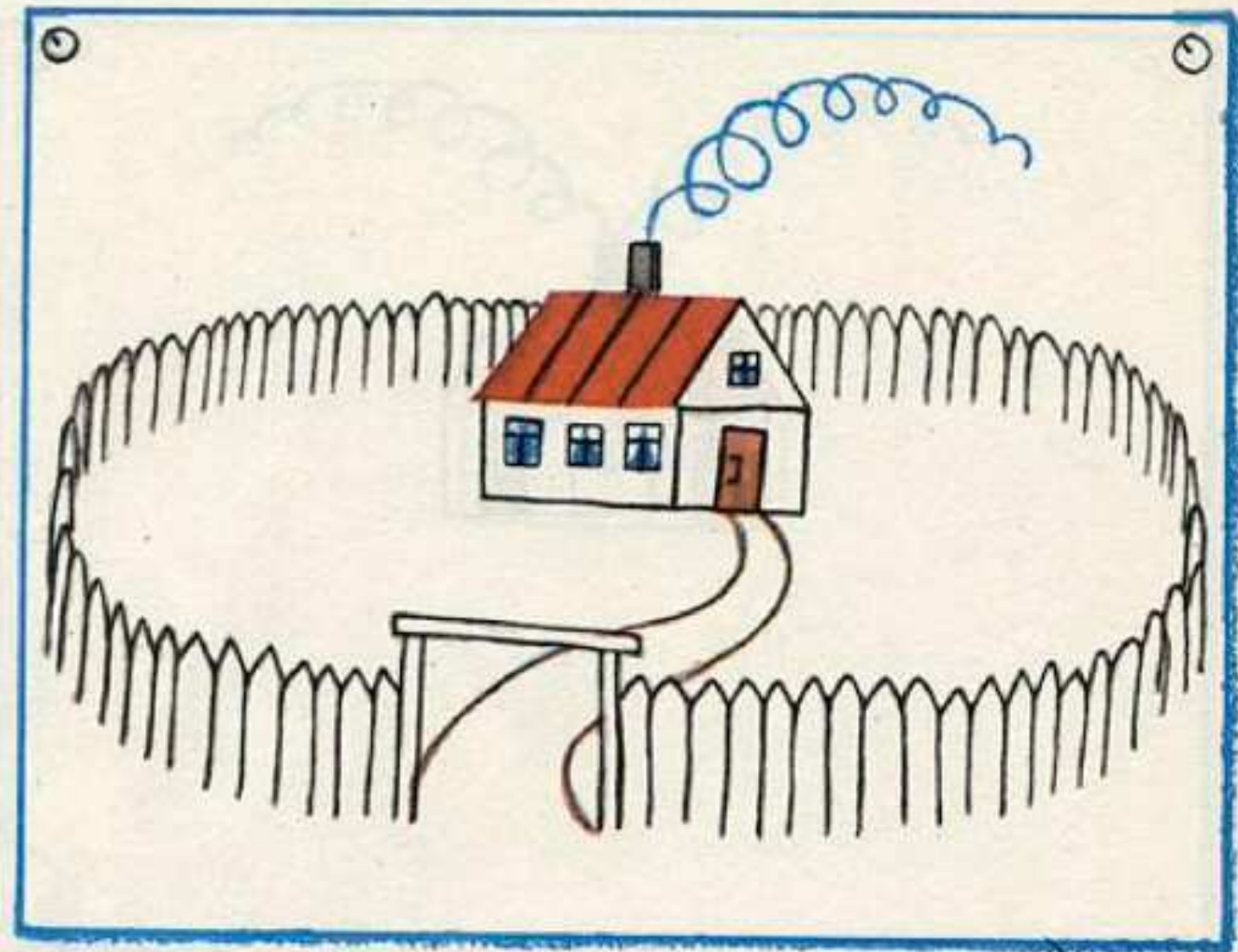

ורונה ציירה איך עשן יוצא
מהארובה. והחתול שאל:
"ואיפה החלון? הרי חתול צריך
לשבת ליד החלון!"

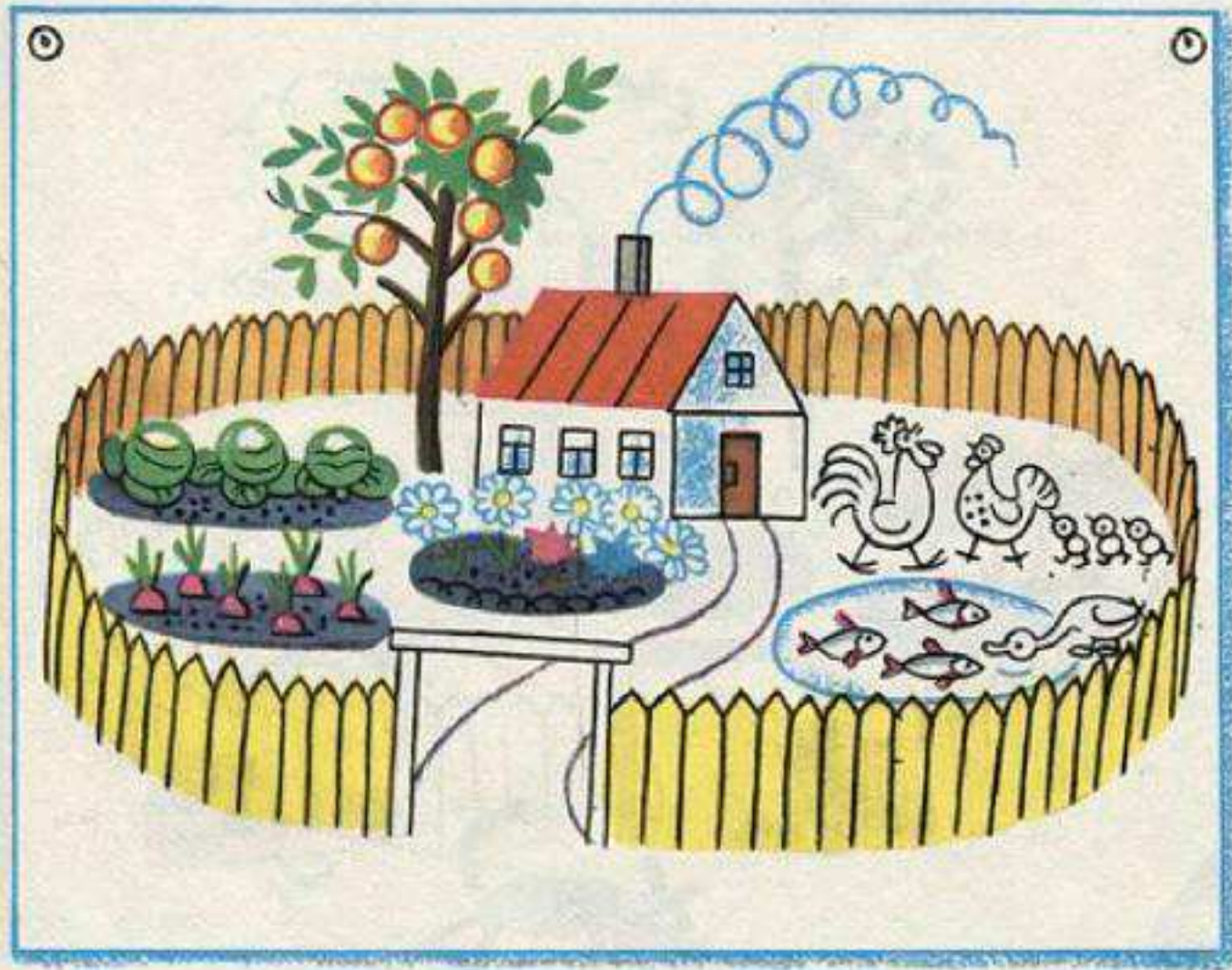

"חכה" אמרה רונה "הנה לך
 ערוגת פרחים, עץ עם תפוחים,
 ועוד גן ירק - כאן גזר ושם כרוב..
 "כרוב!" התמרמר החתול "ואיפה
 אדוג דגים?"

"הנה" ורונה ציירה גדר סביב הבית.
 "זו תהיה גינה" אמרה.
 החתול הסתכל וגרגר "איזו גינה זו!
 אין בה כלום!.."

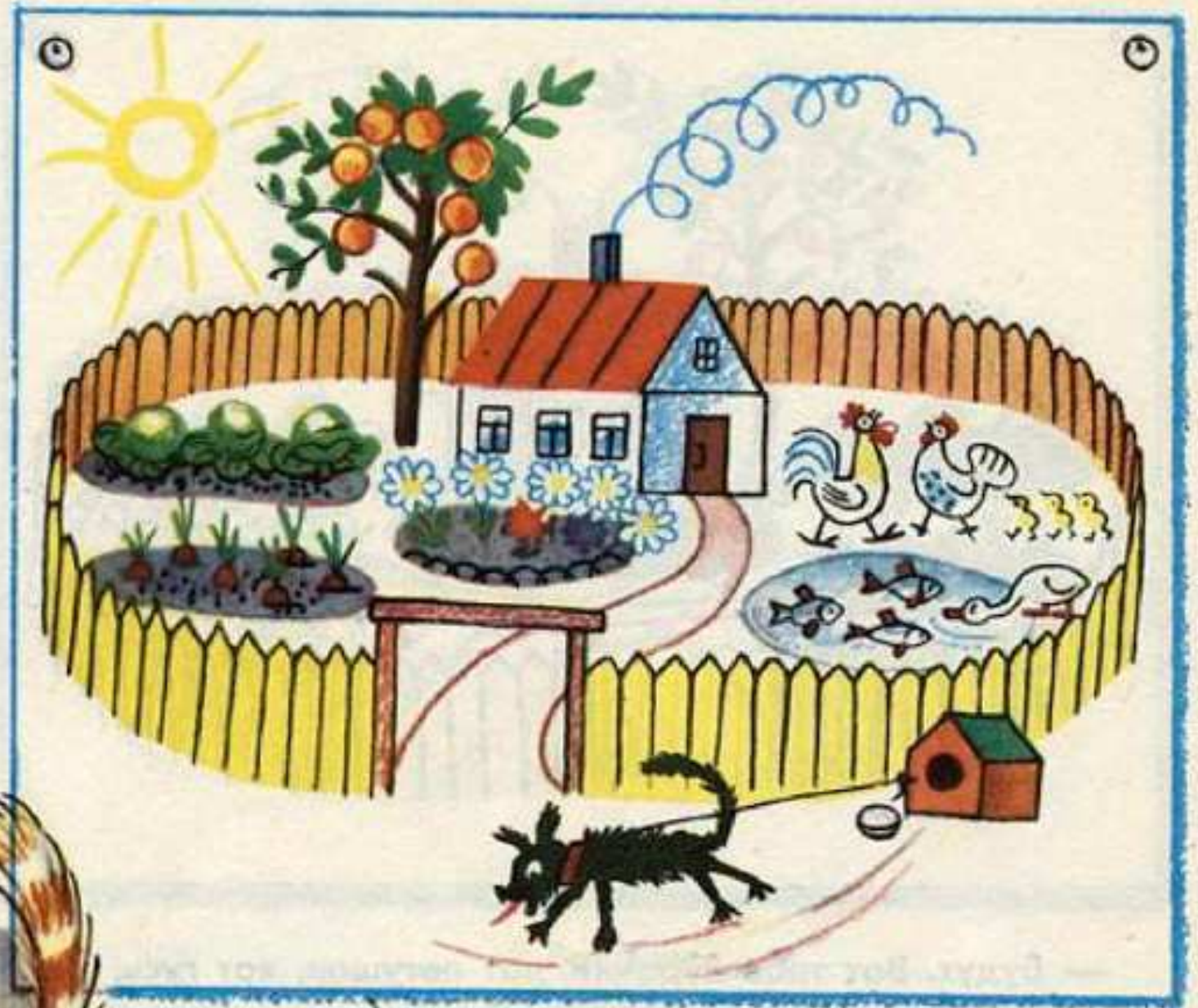
"יהיו ציפורים. הנה תרנגולת ותרנגול, וגם אווז, ואפילו שלושה
 אפרוחים.."
 החתול התחיל ללקק שפתיים, גרגר ומאוד בשקט שאל
 "ועכברים יהיו.. שם בבית?"
 "לא, לא יהיו עכברים."
 "ומי ישמור על הבית שלי?"

"כאן.. ורונה ציירה בריכה ובה כמה
 דגים.
 "זה טוב.. וגם ציפורים?" שאל החתול
 "אני אוהב ציפורים."

"הבית שלך לא נראה לי"
לחיות שם!
והלך נעלב.
איזה חתול מפונק!

"ישמור עליו" ורונה ציירה מלונה
"ישמור הכלב בוביק!"
החתול הניף את זנבו והפרווה
שלו הצטמררה.